

Sygn. akt **XXVI GC 1048/14**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVI Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Monika Pawłowska</i>
Protokolant:	Karolina Wygryz

po rozpoznaniu 2 marca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa ***Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W.***

przeciwko ***(...) spółce akcyjnej z siedzibą w B.***

o zapłatę

I zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w B. na rzecz Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. kwotę 93 154,08 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące sto pięćdziesiąt cztery złote osiem groszy) wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od kwot:

- 20 910 zł od dnia 31 października 2013r. do dnia zapłaty

- 72 244,08 zł od dnia 14 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty

II w pozostałej części powództwo oddala;

III zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w B. na rzecz Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. kwotę 8 275 zł (osiem tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XXVI GC 1048/14

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w upadłości układowej z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w B. kwoty 93.154,08 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (tj. 31 października 2013 roku) do dnia zapłaty. Na skutek zmiany postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie X Wydziału Gospodarczego dla spraw upadłościowych i naprawczych z dnia 7 kwietnia 2014 r. sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego z

możliwością zawarcia układu na postępowanie obejmujące likwidację majątku upadłego obecnie stroną powodową jest Syndyk masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W..

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony postępowania zawarły umowę nr (...), której przedmiotem było wykonanie nasadzeń lasku I etapu wraz z robotami towarzyszącymi oraz pielęgnacja podwykonawcza przez okres 24 miesięcy zgodnie z dokumentacją projektową, wymogami sztuki budowlanej i zasadami nasadzeń zieleni na budowie zespołu mieszkaniowego (...) przy ul. (...) w W.. W ramach tej samej inwestycji strony zawarły w dniu 10 listopada 2010 roku umowę nr (...) (zmienioną aneksem nr (...) z dnia 28.02.2011 r., aneksem nr (...) z dnia 06.06.2011, aneksem nr (...) z dnia 07.06.2011 r., aneksem nr (...) z dnia 30.06.2011 r.), której przedmiotem było kompleksowe wykonanie zieleni i małej architektury wraz z robotami towarzyszącymi oraz pielęgnacja powykonawcza. Powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) z dnia 10.08.2012 r. oraz fakturę VAT nr (...) z dnia 27.03.2013 r. każdą na kwotę 10.455 zł tytułem pielęgnacji powykonawczej wg umowy (...) odpowiednio za miesiąc lipiec i sierpień 2012 roku.

Ponadto powód wskazał, że stosownie do treści § 5 pkt 9 zarówno umowy nr (...), jak i umowy nr (...) pozwany zatrzymał z każdej faktury 5% wynagrodzenia netto powoda jako gwarancję dobrego wykonania (kaucja gwarancyjna). Zgodnie z treścią ww. umów zatrzymany fundusz gwarancyjny miał zostać zwrócony powodowi w następujący sposób:

- zwrot 50% wartości kaucji miał nastąpić po odbiorze końcowym całości zadania przez Inwestora i usunięciu wad,
- pozostałe 50% wartości kaucji miało zostać zwrócone po upływie gwarancji i rękojmi oraz potwierdzeniu usunięcia wad dotyczących prac będących przedmiotem umowy ujawnionych w ww. okresie.

W niniejszym postępowaniu powód dochodził zapłaty następujących kwot:

- 20.910,00 zł tytułem należności wynikających z faktury VAT nr (...) oraz faktury VAT nr (...) (za pielęgnację);
- 72.244,08 zł tytułem zwrotu 50% kaucji gwarancyjnej z uwagi na odbiór końcowy całości prac przez Inwestora i usunięcie wad (w tym kwoty 68.507,08 zł stanowiącej 50% kaucji gwarancyjnej wynikającej z umowy nr (...) oraz kwoty 3.737 zł jako 50% wartości zatrzymanej kaucji gwarancyjnej z umowy nr (...)).

W dniu 24 lipca 2014 r. tut. Sąd w sprawie o sygn. akt XXVI GNc 570/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty, k. 145).

W dniu 27 sierpnia 2014 r. (data nadania) pozwany wniósł sprzeciw, zaskarżając ww. nakaz zapłaty w całości oraz wnosząc o oddalenie powództwa, a także zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany potwierdził zawarcie z powodową spółką w dniu 10 listopada 2010 roku umowy nr (...) wraz z aneksami, której zakres obejmował przede wszystkim kompleksowe wykonanie zieleni i małej architektury wraz z robotami towarzyszącymi oraz pielęgnacją powykonawczą. Wskazano, iż inwestycja została odebrana przez Inwestora – (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 9 września 2011 r. dla Etapu I A i w dniu 4 listopada 2011 r. dla Etapu I B. Pozwany podniósł, iż okres rękojmi i gwarancji rozpoczął bieg w dniu 5 listopada 2011 roku i upłynie ewentualnie w dniu 6 czerwca 2015 r. W ocenie pozwanego, w okresie rękojmi i gwarancji ujawniły się wady i usterki, na co wskazuje obszerna korespondencja pomiędzy stronami. Tym samym pozwany nie dokonał zwrotu zatrzymanej kaucji gwarancyjnej, gdyż ujawnione wady i usterki zostały usunięte zastępczo na koszt powodowej spółki. Pozwany zwrócił również uwagę na fakt, iż wniosek o zwrot kaucji gwarancyjnej został złożony przez (...) sp. z o.o. sp. k. niezgodnie z umową. Pozwany podniósł przede wszystkim zarzuty dotyczące braku wymagalności II części kaucji gwarancyjnej, ujawnionych w okresie gwarancji wad i konieczność ich zastępczego usunięcia, czego koszty – zdaniem strony pozwanej - winna ponieść powodowa spółka.

W odpowiedzi, strona powodowa podniosła, że podniesione zarzuty są bezprzedmiotowe, gdyż powód dochodzi zwrotu pierwszej części kaucji gwarancyjnej, która winna być zwrócona po odbiorze obiektu przez Inwestora, a nie jej drugiej części.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 marca 2010 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. zawarła z (...) S.A. umowę nr (...), której przedmiotem było wykonanie nasadzeń lasku I etapu wraz z robotami towarzyszącymi oraz pielęgnacja podwykonawcza przez okres 24 miesiące zgodnie z dokumentacją projektową, wymogami sztuki budowlanej i zasadami nasadzeń zieleni na budowie zespołu mieszkaniowego (...) przy ul. (...) w W. (okoliczność bezsporna).

W dniu 10 listopada 2010 r. spółka (...) S.A. jako zamawiający zawarła z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. jako wykonawcą umowę nr (...) o wykonanie robót budowlano-montażowych, której przedmiotem było wykonanie zieleni i małej architektury wraz z robotami towarzyszącymi oraz pielęgnacją powykonawczą zgodnie z dokumentacją projektową, wymogami sztuki budowlanej i zasadami nasadzeń zieleni wraz z wykonaniem opaski grysowej na budowie Zespołu Mieszkaniowego (...) przy ul. (...) w W. Etap I. W zakresie prac wykonawcy znajdowały się również wszystkie te prace, które należało wykonać, by zrealizowany przedmiot umowy spełniał zakładaną funkcję oraz te, które wynikały z technologii robót, sztuki budowlanej lub przepisów prawa budowlanego.

Stosownie do treści § 1 ust. 10 umowy pielęgnacja powykonawcza miała być prowadzona przez okres 12 miesięcy od momentu dokonania odbioru końcowego przedmiotu umowy.

Zgodnie z § 5 ust. 9 umowy zamawiającemu (...) S.A.) przysługiwało uprawnienie do zatrzymywania z każdej faktury 5% wynagrodzenia netto jako gwarancji dobrego wykonania (kaucja gwarancyjna). Zatrzymany fundusz gwarancyjny miał zostać zwrócony wykonawcy (...) sp. z o.o. sp. k.), o ile zamawiający nie wykorzysta go do realizacji swych roszczeń (kary umowne, koszty zastępczego usunięcia wad i inne dopuszczalne pomniejszenia przewidziane umową) w następujący sposób:

- 1) zwrot 50% wartości kaucji nastąpi po odbiorze końcowym całości zadania przez inwestora i usunięciu wad,
- 2) pozostałe 50% wartości kaucji zostanie zwrócone po upływie terminów gwarancji i rękojmi (w zależności co nastąpiło jako ostatnie) i potwierdzeniu usunięcia wad ujawnionych w wyżej wymienionym okresie.

Wykonawca (...) sp. z o.o. sp. k.) wyraził zgodę na zaspokojenie ww. roszczeń z zatrzymanej gwarancji. Zwolnienie kaucji winno nastąpić na pisemny wniosek wykonawcy z dołączonym oświadczeniem kierownika budowy lub osoby upoważnionej z ramienia zamawiającego, o bezusterkowości wykonania przedmiotu umowy lub terminowego usunięcia wszystkich wad oraz wykazem faktur i zatrzymanych kwot z każdej faktury. Zatrzymane kwoty miały zostać zwrócone w terminie 30 dni roboczych od daty dostarczenia ww. dokumentów do siedziby zamawiającego, nie wcześniej jednak niż w terminie 14 dni roboczych od zwrotu zatrzymanej kaucji przez inwestora na rzecz zamawiającego. Dopuszczono możliwość zwrotu całej kaucji po odbiorze końcowym całości zadania przez inwestora i usunięciu wad, o ile wykonawca dostarczy zaakceptowaną przez zamawiającego, płatną na pierwsze żądanie, nieodwołalną, bezwarunkową gwarancję bankową lub ubezpieczeniową o wartości pozostałej do zwrotu kaucji, ważną 30 dni dłużej po upływie terminu gwarancji i rękojmi (w zależności od tego co nastąpiło ostatnie).

Stosownie do treści § 13 ust. 1-3 umowy, gwarancja jakości za wykonane roboty obejmowała okres 43 miesiące, okres rękojmi za wady przedmiotu odbioru miał wynosić 43 miesiące, zaś okres gwarancji i rękojmi za zieleń to 12 miesięcy.

Dowód: umowa nr (...), k. 22-30

Umowa nr (...) została zmieniona następującymi aneksami:

- aneksem nr (...) z dnia 28 lutego 2011 roku strony rozszerzyły zakres prac w odniesieniu do murku oporowego dotyczącego etapu nr 1 do wjazdu na zespół mieszkaniowy (...), jak również dokonały zmiany wynagrodzenia (na kwotę 2.360.000 zł) i terminu wykonania prac,

- aneksem nr (...) z dnia 6 czerwca 2011 roku zmieniono warunki płatności za wykonane prace wprowadzając factoring odwrotny,

- aneksem nr (...) z dnia 7 czerwca 2011 roku rozszerzono zakres prac, jak również zmieniono wysokość wynagrodzenia (na kwotę 2.600.000 zł),

- aneksem nr (...) z dnia 30 czerwca 2011 roku zmieniono okres gwarancji i rękojmi na zieleń na okres 12 miesięcy, przy czym okres ten mógł być rozszerzony do okresu równego 43 miesiące pod warunkiem zlecenia płatnej pielęgnacji wykonawcy, ponadto zmniejszono wynagrodzenie o kwotę 20.000 zł oraz ustalono zakończenie robót na 30 listopada 2011 r.

Dowód: aneks nr (...), k. 31-32; aneks nr (...), k. 33-33v, aneks nr (...), k. 34; aneks nr (...), k. 35-35v

Inwestycja została odebrana przez Inwestora – (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 9 września 2011 r. dla Etapu I faza I A i w dniu 4 listopada 2011 r. dla Etapu I faza I B.

Dowód: okoliczność bezsporna, nadto: protokoły odbioru końcowego z dnia 9 września 2011 r., k. 36-37v, k. 193-195; protokoły odbioru końcowego z dnia 4 listopada 2011 r., k. 38-39v, k. 195-196; zeznania świadka J. S. (1), k. 235, k. 238 – nośnik.

W lipcu 2012 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. wykonała prace pielęgnacyjne na terenie inwestycji Osiedle (...), które odebrano bez zastrzeżeń protokołem z dnia 31 lipca 2012 r. podpisanym przez administratora ze strony inwestora K. K.. W dniu 10 sierpnia 2012 r. spółka (...) sp. z o.o. sp. k. wystawiła (...) S.A. fakturę VAT nr (...) na kwotę 10.455 zł brutto tytułem pielęgnacji powykonawczej wg umowy (...) za miesiąc lipiec 2012 r.

Dowód: protokół odbioru wykonanych zabiegów pielęgnacyjnych za okres lipiec 2012, k. 40-41; faktura VAT nr (...), k. 42

W sierpniu 2012 roku na terenie inwestycji Osiedle (...) spółka (...) sp. z o.o. wykonała zbiegi pielęgnacyjne, odebrane bez zastrzeżeń protokołem z dnia 31 sierpnia 2012 roku podpisanym przez koordynatora ds. zieleni (...) S.A. – I. O.. W dniu 27 marca 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. wystawiła (...) S.A. fakturę VAT na kwotę 10.455 zł brutto tytułem pielęgnacji powykonawczej wg umowy (...) za miesiąc sierpień 2012 r.

Dowód: protokół odbioru wykonanych zabiegów pielęgnacyjnych z dnia 31 sierpnia 2012 r., k. 43-43v; faktura VAT, k. 44

W okresie od maja 2012 roku do maja 2013 roku (...) S.A. wzywał (...) sp. z o.o. sp. k. do usunięcia wad i usterek powstałych w pracach zleconych wykonawcy.

Dowód: korespondencja pomiędzy stronami, k. 46, 56, 59, 63, 65, 71, 75, 76, 77, 78, k. 181-191

W piśmie z dnia 26 października 2012 r. (...) sp. z o.o. sp. k. wezwała (...) S.A. do zwrotu kaucji gwarancyjnej w wysokości 68.507,08 zł zgodnie z zapisami § 5 ust. 9 pkt 1 umowy nr (...) z dnia 10.11.2010 r. w ciągu 7 dni od daty otrzymania wezwania. W piśmie z dnia 29 października 2012 r. wykonawca wezwał zamawiającego do zwrotu kaucji gwarancyjnej w wysokości 3.737 zł zgodnie z § 5 ust. 8 pkt 1 umowy nr (...) z dnia 12 marca 2010 r. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania.

Dowód: pismo z dnia 26.10.2012 r., k. 60-61; pismo z dnia 29.10.2012 r., k. 62; pismo z dnia 15.04.2013 r., k. 72; pismo z dnia 16.04.2013 r., k. 73

(...) S.A. z siedzibą w B. nie uiścił na rzecz wykonawcy kwot wynikających z wystawionej faktury VAT nr (...) z dnia 31 lipca 2012 r. oraz faktury VAT z dnia 27 marca 2013 r. na łączną kwotę 20.910 zł. (...) S.A. nie dokonał również zwrotu

50% zatrzymanej kaucji gwarancyjnej zgodnie z zawartymi umowami z tytułu odbioru końcowego całości zadania przez inwestora i po usunięciu wad.

Dowód: okoliczność bezsporna, nadto zeznania świadka J. S. (1), k. 235, nośnik optyczny, k. 238

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie złożonych do akt sprawy dokumentów oraz na podstawie zeznań świadka J. S. (1). Ustalenia faktyczne Sąd poczynił także w oparciu o okoliczności bezsporne oraz twierdzenia stron, które nie były kwestionowane i które na mocy 230 k.p.c. w zw. z art. 229 k.p.c. Sąd przyjął za udowodnione. Strony nie zaprzeczały autentyczności przedstawionych dokumentów, ani ich treści, zaś Sąd również nie miał wątpliwości, co do ich wartości dowodowej, stąd były one przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. S. (1), które ocenił jako wiarygodne i rzetelne jako że w sposób logiczny korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Na zasadzie art. 207 § 6 k.p.c. Sąd pominął wnioski dowodowe zgłoszone na rozprawie w dniu 2 marca 2015 r. jako spóźnione, w tym wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. D. oraz świadka H. G., jak również wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka – pracownicy Dom (...) zajmującej się zielenią. Strona pozwana nie uprawdopodobniła, że nie zgłosiła ww. wniosków dowodowych w sprzeciwie od nakazu zapłaty bez swojej winy. Wskazać przy tym należy, że dwoje ze świadków to pracownicy pozwanej spółki.

Strona pozwana do dnia rozprawy nie wniosła o zezwolenie na złożenie i nie złożyła żadnego dalszego pisma przygotowawczego zawierającego wnioski dowodowe, nie zakwestionowała także twierdzeń podnoszonych w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 28 listopada 2014 r. (data nadania), w której pełnomocnik powoda wskazał, że powód dochodzi zwrotu pierwszej części kaucji gwarancyjnej, więc wszystkie zarzuty podnoszone w sprzeciwie dotyczące braku wymagalności roszczenia o zwrot drugiej części kaucji są bezprzedmiotowe. Tym samym Sąd przyjął, że strona pozwana uznaje argumenty podnoszone w odpowiedzi na sprzeciw.

Wniosek o zezwolenie na złożenie dalszego pisma został złożony dopiero na rozprawie, czyli po upływie ponad 3 miesięcy od daty, kiedy strona pozwana otrzymała pismo powoda opatrzone datą 26 listopada 2014 r. (k. 216 i n.). Ponadto, w ocenie Sądu, uwzględnienie spóźnionych dowodów spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy, zwłaszcza, że przedstawione w sprawie dowody pozwalały na ustalenie faktów mających dla sprawy istotne znaczenie i wydanie rozstrzygnięcia merytorycznego. Należy również wskazać, że ww. wnioski dowodowe zostały powołane na okoliczności, które nie miały wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Sąd oddalił wnioski pozwanego o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. M., świadka J. G., świadka J. P., świadka J. S. (2) oraz świadka E. M. jako nieprzydatne, bowiem zostały powołane na okoliczności, które nie miały wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie, mianowicie – wad ujawnionych w okresie gwarancji i rękojmi i ich zastępczego usunięcia przez pozwaną. Również jako nieprzydatny do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, Sąd ocenił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu architektury zieleni i budownictwa, co skutkowało jego oddaleniem. Należy mieć bowiem na uwadze, iż powód w niniejszym postępowaniu nie domagał się zwrotu drugiej części kaucji gwarancyjnej, która zgodnie z zapisami umownymi winna być zwrócona po upływie terminów gwarancji i rękojmi (w zależności co nastąpiło jako ostatnie) i potwierdzeniu usunięcia wad ujawnionych w wyżej wymienionym okresie. Powództwo, obok wynagrodzenia za prace pielęgnacyjne wykonane w lipcu i sierpniu 2012 roku, obejmowało żądanie zwrotu 50% kaucji (pierwszej części), który to zwrot powinien nastąpić po odbiorze końcowym całości zadania przez inwestora i usunięciu wad. Przy czym prawidłowość wykonania prac przez powodową spółkę potwierdzają protokoły odbioru końcowego podpisane przez przedstawicieli inwestora. Wobec powyższego bezprzedmiotowe było przeprowadzanie postępowania dowodowego na okoliczności występowania wad i usterek, czy też braku ich wystąpienia w robotach wykonanych przez powodową spółkę, braku reakcji spółki (...) sp. z o.o. sp. k. na ich zgłoszenie, zastępczego usunięcia wad i usterek przez pracowników pozwanej lub w drodze wykonawstwa zastępczego. Zgodnie bowiem z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie. Wobec braku dochodzenia przez powoda w niniejszym postępowaniu zwrotu II części kaucji gwarancyjnej dopuszczenie ww. dowodów na powołane powyżej okoliczności spowodowałoby

jedynie niepotrzebną zwłokę w rozpoznaniu sprawy. Ustalenie występowania ewentualnych wad i usterek w pracach wykonanych przez powoda, jak również ich usunięcie w ramach wykonawstwa zastępczego mogłoby mieć znaczenie wyłącznie w przypadku żądania zwrotu całości zatrzymanej kaucji gwarancyjnej, czy też drugiej części ww. kaucji.

Do sprzeciwu pozwany nie dołączył żadnego dokumentu wskazującego na wystąpienie wad w okresie, w jakim winna być zwrócona pierwsza część kaucji gwarancyjnej.

Sąd nie uznał za celowe przeprowadzanie dowodu z przesłuchania stron, który nie jest obligatoryjny. Sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron, również z uwagi na to, iż w świetle przebiegu procesu (zanegowaniu przez powoda zarzutów pozwanego i braku jakiegokolwiek odpowiedzi na dalsze twierdzenia powoda) po przeprowadzeniu postępowania dowodowego nie pozostały żadne niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 299 k.p.c.).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Okolicznością bezsporną było, iż powodową spółkę z pozwanym łączyły umowy z dnia 10 listopada 2010 r. i z dnia 12 marca 2010 roku.

Pozwany (...) S.A. był wykonawcą inwestycji na osiedlu (...) Etap I przy ul. (...) w W., której inwestorem był (...) S.A. Co za tym idzie, umowy zawarte pomiędzy pozwanym (...) S.A. a (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. o wykonanie robót budowlano-montażowych należało zakwalifikować jako umowy podwykonawstwa uregulowane przepisami art. 647¹ k.c.

Stosownie do treści art. 647¹ § 5 k.c. zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Przy czym na mocy art. 366 § 1 k.c. kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych. Zgodnie zaś z art. 353 § 1 k.c., zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Pozwany podniósł w sprzeciwie zarzuty dotyczące głównie braku wymagalności II części kaucji gwarancyjnej, ujawnionych w okresie gwarancji wad i usterek oraz konieczność ich zastępczego usunięcia, czego koszty – zdaniem strony pozwanej – winna ponieść powodowa spółka. Należy w tym miejscu wskazać, iż roszczenie powoda obejmowało wynagrodzenia za prace pielęgnacyjne wykonane w lipcu i sierpniu 2012 roku ujęte w wystawionych fakturach VAT, których wykonanie zostało potwierdzone protokołami przez pracowników administracji inwestora, jak również żądanie zwrotu 50% kaucji (pierwszej części), który to zwrot powinien nastąpić po odbiorze końcowym całości zadania przez inwestora i usunięciu wad.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Dokonując analizy roszczenia powoda obejmującego żądanie zapłaty wynagrodzenia za wykonane prace pielęgnacyjne w lipcu i sierpniu 2012 roku, należy wskazać, iż stosownie do treści § 1 ust. 10 umowy nr (...) z dnia 10 listopada 2010 roku (...) sp. z o.o. sp. k. zobowiązała się do świadczenia usługi pielęgnacji powykonawczej przez okres 12 miesięcy od momentu dokonania odbioru końcowego przedmiotu umowy. Protokoły odbioru końcowego inwestycji na osiedlu (...) Etap I faza I A zostały podpisane przez przedstawicieli inwestora (...) S.A. w dniu 9 września 2011 r. (k. 36-37v), zaś protokoły odbioru końcowego Etapu I faza I B w dniu 4 listopada 2011 r. (k. 38-39v). W przedmiotowych protokołach nie stwierdzono żadnych wad, czy też usterek w zakresie prac wykonywanych przez powodową spółkę. Co za tym

idzie, pielęgnacja powykonawcza świadczona przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. obejmowała okres do 4 listopada 2012 r. Prawidłowość wykonania zabiegów pielęgnacyjnych w lipcu i sierpniu 2012 r. została potwierdzona protokołami odbioru podpisanymi przez administratora z ramienia inwestora (...) S.A. (protokół z dnia 31 lipca 2012 r. za okres lipiec 2012, k. 40-41), jak również przez koordynatora ds. zieleni (...) S.A. (protokół z dnia 31 sierpnia 2012 r. za okres sierpień 2012, k. 43-43v). Żadne ustereki zgłaszane przez pozwanego w pismach kierowanych do spółki (...) nie odnoszą się wprost do tych usług pielęgnacyjnych. Co więcej administrator (koordynator ds. zieleni) ze strony inwestora potwierdził wykonanie usług pielęgnacyjnych w miesiącach lipiec i sierpień 2012 r. bez zastrzeżeń. Po protokolarnym odebraniu zabiegów pielęgnacyjnych przez przedstawicieli inwestora (...) S.A. powodowa spółka wystawiła pozwanemu fakturę VAT nr (...) z dnia 10 października 2012 r. tytułem pielęgnacji powykonawczej wg umowy (...) za miesiąc lipiec 2012 na kwotę 10.455 zł brutto oraz fakturę VAT z dnia 27 marca 2013 r. tytułem pielęgnacji powykonawczej wg umowy (...) za miesiąc sierpień 2012 na kwotę 10.455 zł brutto. Wobec powyższego, zasadnym było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 20.910 zł tytułem wynagrodzenia za wykonane usługi pielęgnacyjne w lipcu i sierpniu 2012 r., w szczególności, że pozwany nie kwestionował wysokości wynagrodzenia za ww. pielęgnację powykonawczą.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin płatności faktury VAT z 10 sierpnia 2012 r. upłynął z dniem 9 września 2012 roku, zaś faktury VAT z 27 marca 2013 r. – z dniem 26 kwietnia 2013 r. Powód wnosił o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia wniesienia pozwu (tj. od dnia 31 października 2013 r.) do dnia zapłaty. Mając na uwadze, że w dniu wytoczenia powództwa należności wynikające z ww. faktur były już wymagalne, Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 20.910 zł zgodnie z żądaniem pozwu, czyli od dnia 31 października 2013 roku do dnia zapłaty.

W dalszej kolejności należało rozważyć zarzuty pozwanego dotyczące braku wymagalności II części kaucji gwarancyjnej, ujawnionych w okresie gwarancji wad i usterek oraz konieczność ich zastępczego usunięcia, czego koszty – zdaniem strony pozwanej – winna ponieść powodowa spółka.

Jak już wskazano, Sąd podziela stanowisko strony powodowej, że roszczenie powoda, obok wynagrodzenia za prace pielęgnacyjne wykonane w lipcu i sierpniu 2012 roku, obejmowało żądanie zwrotu 50% kaucji (pierwszej części), który to zwrot powinien nastąpić po odbiorze końcowym całości zadania przez inwestora i usunięciu wad, nie zaś żądanie zwrotu drugiej części kaucji gwarancyjnej, czy też całej zatrzymanej kaucji. Z przedłożonej przez powoda umowy wprost wynika sposób, w jaki kaucja gwarancyjna winna być zwracana.

Zgodnie z § 5 ust. 9 umowy zamawiającemu (pozwanemu) przysługiwało uprawnienie do zatrzymywania z każdej faktury 5% wynagrodzenia jako gwarancji dobrego wykonania (kaucja gwarancyjna). Zatrzymany fundusz gwarancyjny miał zostać zwrócony wykonawcy (powodowi), o ile zamawiający (pozwany) nie wykorzysta go do realizacji swych roszczeń (kary umowne, koszty zastępczego usunięcia wad i inne dopuszczalne pomniejszenia przewidziane umową) w następujący sposób:

- 1) zwrot 50% wartości kaucji powinien nastąpić po odbiorze końcowym całości zadania przez inwestora i usunięciu wad,
- 2) pozostałe 50% wartości kaucji miał zostać zwrócone po upływie terminów gwarancji i rękojmi (w zależności co nastąpiło jako ostatnie) i potwierdzeniu usunięcia wad ujawnionych w wyżej wymienionym okresie.

Prawidłowość wykonania prac na inwestycji Osiedle (...) potwierdzają protokoły odbioru końcowego podpisane przez przedstawiciela inwestora (...) S.A. Tym samym zarzut podniesiony przez pozwanego, że pojawiały się wady w trakcie wykonywania prac upada wobec odebrania przez inwestora całości wykonanych robót bez zastrzeżeń. Brak jest jakiegokolwiek dokumentu, aby jakieś wady pojawiły się w tym okresie. Świadek S. wskazał co prawda na obumieranie zieleni w trakcie wykonywania prac, ze względu na ingerencję innych podmiotów w zabezpieczenia roślinności, ale

jego zeznania nie zawierają żadnych konkretów, świadek wskazał też, że zieleń była dosadzana, a kluczowym dowodem na okoliczność braku wad na daty odbioru jest odebranie prac bez zastrzeżeń przez inwestora.

Kolejne usterki były zgłaszane dopiero od wiosny 2012 roku, jednak na ten termin I część kaucji powinna już być zwrócona. Zgodnie z umową zatrzymane kwoty podlegały zwrotowi w terminie 30 dni roboczych od daty dostarczenia dokumentów przez wykonawcę (powodową spółkę) do siedziby zamawiającego (pozwanego), nie wcześniej jednak niż w terminie 14 dni roboczych od zwrotu zatrzymanej kaucji przez inwestora na rzecz zamawiającego. Pozwany nie wykazał żadnego zdarzenia, czy też daty, jakoby inwestor zatrzymał kaucję strony pozwanej. Tym samym I część kaucji gwarancyjnej powoda powinna zostać zwrócona.

Strona pozwana powoływała się na brak sformalizowanego żądania zwrotu kaucji. Stosownie do zapisu umownego zawartego w § 5 ust. 9 umowy, zwolnienie kaucji miało nastąpić na wniosek wykonawcy z dołączonym oświadczeniem kierownika budowy lub osoby upoważnionej z ramienia zamawiającego (powoda), o bezusterkowości, wykonania przedmiotu umowy lub terminowego usunięcia wszystkich wad oraz z wykazem faktur i zatrzymanych kwot z każdej faktury. W ocenie Sądu, brak sformalizowanego żądania nie uprawniał strony pozwanej, żeby - wiedząc, iż powód wystosował żądanie zwrotu I części kaucji, jak również posiadając wiedzę na temat tego, kiedy ww. kaucja winna być zwrócona - wykorzystywać ją na poczet jakichś późniejszych napraw, czy też ulepszeń (brak jest bowiem dowodu na to, że pozwana faktycznie dokonywała wyłącznie uzasadnionych napraw). Do wykorzystywania zatrzymanej kaucji gwarancyjnej nie uprawniał bowiem sam fakt, iż środki te znajdowały się cały czas na rachunku strony pozwanej.

Roszczenie dotyczyło zwrotu I części kaucji w zakresie 50% wartości zatrzymanej kaucji, co było uzasadnione na 30 dni po podpisaniu protokołów odbioru końcowego. Zdaniem Sądu, kwestia wymogów formalnych wniosku o zwrot kaucji mogła mieć wpływ ewentualnie na roszczenie odsetkowe, ale nie na to, by przyjąć, że strona pozwana miała prawo do wykorzystywania I części zatrzymanej kaucji gwarancyjnej na poczet napraw, które mogły mieć co najwyżej wpływ na roszczenie o zwrot drugiej części kaucji. Jak słusznie podnosi strona pozwana, powodowa spółka nie dokonała formalnego żądania zwrotu kaucji zgodnie z wytycznymi zawartymi w umowie. Choć powód przedłożył pisma zawierające wezwania do zwrotu 50% zatrzymanej kaucji, jednak nie przedstawiono potwierdzenia nadania ww. pism, brak jest również potwierdzenia odbioru pism zawierających wezwania do zwrotu kaucji przez pozwanego. Nadto z korespondencji kierowanej przez pozwanego do powodowej spółki również nie wynika, by (...) S.A. otrzymał wskazane wezwania do zwrotu kaucji. Pisma, które kierował pozwany nie odnoszą się bowiem bezpośrednio do żądania zwrotu kaucji, co by mogło wskazywać, że żądanie zwrotu zostało doręczone pozwanej spółce. Prawdopodobnie wezwania do zwrotu I części kaucji zostały doręczone (co potwierdza strona pozwana), jednak strona powodowa nie wykazała daty tegoż. Co za tym idzie, Sąd zasądził kwotę 72.244,08 zł tytułem zwrotu 50% kaucji gwarancyjnej wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty. Nie ulega wątpliwości, iż wszystkie wykazy faktur, jak i żądania strony powodowej skierowane do pozwanego zostały wskazane w pozwie. Odpis pozwu wraz z załącznikami doręczono pozwanemu w dniu 14 lipca 2014 r. (zpo, k. 140). Zatem, na mocy art. 481 § 1 k.c., zasadne było zasądzenie odsetek ustawowych od dnia 14 sierpnia 2014 r., tj. 30 dni od daty, w której pozwany otrzymał odpis pozwu (taki termin na zwrot kaucji wynikał z umowy). W pozostałym zakresie roszczenie odsetkowe podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania – powództwo zostało częściowo oddalone wyłącznie w zakresie roszczenia odsetkowego - zatem zasadnym było zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w B. na rzecz Syndyka masy upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. kwoty 8.275 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na koszty procesu poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu w kwocie 4.658 zł, kwota 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, ustalona na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, a także opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)